

1977

Indbringelse af Lovforslag.

1978

Side og allermindst ved privat Initiativ uden betydelige Forarbejder og Forberedelser, som det for en Del idetmindste ikke staar i de enkelte Rigsdagsmænds Magt at foretage og tilvejebringe, og det er da ogsaa kun et ganske enkelt Punkt, som vi ved denne Leilighed søge at træffe Bestemmelser om. Det gaar ikke ud paa at skride videre frem i den Retning, hvori Forordningen af 1848 gaar, det gaar ikke egentlig ud paa at foretage nogen gennemgribende Reform af disse Forhold, men kun paa at rette et enkelt Forhold, hvor en Bestemmelse i Forordningen af 1848 ved den Maade, hvorpaa den bliver anvendt, er kommen til for en væsentlig Del idetmindste at være uirksom. I Forordningen af 1848 er det bestemt, at der i Kontrakter om Ubleining af Huse med eller uden Ford til Husmænd og Inderster ikke maa indføres Bestemmelser om, at Bederlaget skal fastsættes i Arbejde. Dette lader sig imidlertid meget let omgaa paa den Maade, at der ved Siden af Leiekontrakten oprettes en Arbejdskontrakt, og denne lader man da udløbe en kort Tid før end det Tidspunkt, den 1ste November, da Leiekontrakten skal opsiges. Paa den Maade bliver Arbejdskontrakten af samme Birkning, som om den stod i selve Leiekontrakten; thi hvis Arbejdskontrakten ikke fornyes, staar det i vedkommende Arbejdsherres Magt at opsiges Leiekontrakten, og skøndt dette ikke er mod Kontrakten, og det altsaa ikke er i Modstrid med Lovens Ord, saa er det dog i Modstrid med Lovens Aand paa den ubestrideligste Maade. Det er for at forebygge denne Anvendelse af Loven imod dens Aand, om ikke imod dens Ord, at vi tillade os at indbringe dette lille Lovforslag, som gaar ud paa, at naar der ved Siden af saadanne Leiekontrakter er oprettet Arbejdskontrakter, maa Leiekontrakten ikke opsiges fra Eierens Side før ved Udløbet af 3 Aar efter den Tid, da Arbejdskontrakten er udløbet, selvfølgelig forudsat, at ikke ellers Mistligholdelse har fundet Sted fra Leierens Side. Jeg tillader mig saaledes at indbringe dette lille Lovforslag, som gaar ud paa denne Bestemmelse, idet jeg nærer det Haab, at det høie Thing vil skænke denne Reform, saa liden den end er, en velvillig Modtagelse som det første Skridt til en Reform paa dette Omraade. Alle ville jo sikkert være enige med Forslagsstillerne i, at det vilde være af stor Betydning for vort Samfund, dersom man ved Lovgivningsforanstaltninger kunde bane Veien til, at den store Klasse Medborgere, som kortelig benævnes Quasmand og Inderster, kunde blive

fremhjulpne til en bedre og tryggere økonomisk Stilling, hvilket jo vilde være af Bigtighed baade i nationaløkonomisk, social og politisk Henseende. Med disse Ord skal jeg tillade mig at anbefale dette Lovforslag til det høie Things Velvillie.

Formanden (Krabbe): Exemplarer af Lovforslaget ville blive omdelte.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Folkethingsmændene for Rjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Solstein-Ledreborg), Veile Amts 3die Valgkreds (Th. Nielsen) og Solbø Amt 3die Valgkreds (Lauber) indbringe: Forslag til Lov om midlertidige Foranstaltninger mod den ved Arbejdsløshed og Vinterens Strenghed indtraadte Nød.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Th. Nielsen): Det Lovforslag, som jeg i Forbindelse med mine Kolleger herved har den Ære at indbringe, indeholder syv Paragrafer, hvoraf de fem første ere vel bekendte, idet de have det samme Indhold som et lignende Lovforslag, der blev vedtaget af Thinget ifjor, jeg tror i Februar Maaned. Den første Paragraf giver simpelthen Kommunalbestyrelserne Bemyndigelse til at give til de frie Fattigkasser uden Amtsrådets Samtykke for Landets Vedkommende, og de senere Paragrafer give en lignende Bemyndigelse for Rjøbstæderne og Rjøbenhavn til at give til Fattigkasserne uden Indenrigsministerens Samtykke, forsaavidt som en saadan Bemyndigelse ifølge den bestaaende Lovgivning overhovedet skulde behøves. Dernæst er der en Paragraf, som omhandler, at der til Kommunerne kan gives Laan af Statskassen af indtil 500,000 Kr. af Statens Midler, men at de skulle udbetales i det næste Aar. Den næstsidste Paragraf er utvivlsomt den vigtigste, og den indeholder, at Kommunerne kunne faae Halvdelen af det Bølsb, de have udgivet til det nævnte Diemed, nemlig til at stytte de frie Fattigkasser og Understøttelsesforeninger, erstattet af Statskassen, dog med ikke ud over 25 Dre pr. Individ i Kommunen. Der ud over gaar det altsaa ikke, saa at man kan beregne, hvilken Sum det vil blive, naar det bliver allermeest. Jeg skal forøvrigt gjerne erkjende, at det ikke er i sin Orden, at man her hvert Aar skal staa med flige